Lietas Nr. 129067415
Lietas arhīva Nr. 104AA-0609-16/19

SPRIEDUMS

Rīgā 2016.gada 11.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā

tiesnese	Aina Nicmane
tiesnese	Tamāra Broda
tiesnese	Žaneta Vēvere

2016.gada 1.novembrī Abrenes ielā 3, Rīgā, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr. 129067415 saistībā ar Rīgas pašvaldības policijas pārstāvja Ģirta Aleksāna apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 14.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 21.aprīlī Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. 511061871 (turpmāk – sākotnējais lēmums) par to, ka 2015.gada 21.aprīlī plkst. 13.40 transportlīdzeklis AUDI, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ir novietots stāvēšanai Akadēmijas laukumā 1, Rīgā, neievērojot 532.ceļa zīmes un 842. papildzīmes nosacījumus, neievērojot Ministru Kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumu" (turpmāk – CSN) 307.26. apakšpunktā noteiktās prasības. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta septītajā daļā, transportlīdzekļa vadītājai uzlikts naudas sods 30,00 EUR apmērā (*lietas 12.lapa*).

[2] /pers. E/, personas kods /personas kods/, kā persona, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, sākotnējo lēmumu [1] pārsūdzēja augstākā iestādē, lūdzot to atcelt un izbeigt administratīvo lietvedību. /pers. E/ uzskata, ka policists nepareizi interpretējis CSN 307.26.apakšpunktu, jo minētā norma neprasa atļaujas novietošanu transportlīdzekļa priekšējā logā (*lietas 23.-24.lapa*).

[3] Ar Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes priekšnieka M.Lapiņa 2015.gada 8.maija lēmumu Nr. D57/04/51106187/1 (turpmāk – iestādes lēmums) sākotnējais lēmums [1] atstāts negrozīts, bet sūdzība [2] noraidīta (*lietas 26.-27.lapa*).

[4] /pers. E/ iestādes lēmumu [3] pārsūdzēja tiesā, lūdzot to atcelt un izbeigt administratīvo lietvedību, jo policija apzināti ignorējusi, kā arī nepareizi tulkojusi sākotnējā sūdzībā norādītos argumentus. Tāpat LAPK 149.[10] panta septītā daļa neparedz sodu par atļaujas neizvietošanu pie vējstikla (*lietas 6.-11.lapa*).

[5] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas (turpmāk – tiesa) 2016.gada 14.aprīļa spriedumu iestādes lēmums [3] atcelts un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietvedībā izbeigta (*lietas 51.-58.lapa*).

Tiesa cita starpā atzina, ka ar lietas materiāliem tiek apliecināts, ka Latvijas Zinātņu akadēmija nav izsniegusi atbilstoši normatīvo aktu prasībām 842.papildzīmē norādīto speciālo atļauju, lai stāvvietas Akadēmijas laukumā 1, Rīgā, kura apzīmēta 532.ceļa zīmi "Stāvvieta" un 842.papildzīmi "Pārejā papildinformācija" tikai ar "LZA" atļaujām, lietotāji transportlīdzekļus varētu novietot stāvēšanai konkrētajā stāvvietā, ievērojot uzstādītās ceļa zīmes un nepārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, ka Latvijas Zinātņu akadēmija tās pārvaldībā esošās iepriekš minētās stāvvietas izmantošanai konkrētiem stāvvietas lietotājiem izsniegusi stāvlaukuma barjeras pulti, tā organizējot (izsniedzot atļauju) šīs stāvvietas izmantošanai automašīnu novietošanai stāvēšanai.

Ievērojot konstatētos faktus, secinot, ka sūdzības iesniedzēja ievērojusi un izpildījusi to kārtību, kādu Latvijas Zinātņu akadēmija tās pārvaldībā esošās stāvvietas izmantošanai bija noteikusi, ka Pašvaldības policijas darbinieks, sastādot protokollēmumu, zināja, taču neņēma vērā iepriekšminēto faktu, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējas /pers. E/ darbībās nav administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas APK 149.[10] panta septītajā daļā, sastāva.

[6] Rīgas pašvaldības policijas pārstāvis Ģirts Aleksāns par tiesas spriedumu [5] iesniedza apelācijas sūdzību.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt tiesas spriedumu un atstāt negrozītu iestādes lēmumu [3], jo tiesa atbrīvojot /pers. E/ no administratīvās atbildības, pārkāpusi likuma „Par tiesu varu" 1.panta pirmo daļu. Uzskata, ka tiesa nebija tiesīga izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pamatojoties uz spriedumā norādītajiem argumentiem, jo ar privātu vienošanos nevar atcelt publisku administratīvu aktu, ko izdevusi kompetentā iestāde. Kamēr pie iebraukšanas teritorijā attiecīgās ceļazīmes nav noņemtas vai mainītas, tās ir saistošas visiem un pieteicējai bija pienākums atļauju novietot transportlīdzeklī redzamā vietā (*lietas 60.-62.lapa*).

[7] /pers. E/ par apelācijas sūdzību [6] iesniedza rakstveida viedokli, lūdzot sūdzību noraidīt un lietu pret viņu izbeigt. Viņa norāda, ka identiskās lietās par to pašu laiku, vietu, tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem Rīgas apgabaltiesā pieņemti 3 spriedumi, kuros sodi atcelti un lietas pret personām izbeigtas. Turklāt CSN 307.26.apakšpunkts skaidri un izsmeļoši nosauc tikai četras konkrētas ceļazīmes, kuru darbības teritorijā transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla novietojama speciālā atļauja, ja konkrēto ceļazīmi papildina 842.papildzīme (*lietas 70.-71.lapa*).

[8] Saskaņā ar LAPK 289.[21] panta nosacījumiem, tiesas kolēģija, izskatot apelācijas sūdzību rakstveida procesā, nekonstatēja objektīvu pamatu

pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā un rakstveida viedoklī izteiktos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība noraidāma un tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, atzīst, ka tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Tiesas kolēģija pilnībā pievienojas tiesas spriedumā [5] norādītajai motivācijai, un uzskata, ka izvērstāks argumentu izklāsts saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešās daļas nosacījumiem nav nepieciešams.

[12] Tāpat tiesas kolēģija norāda, ka Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija jau vairākkārtīgi ir vērtējusi analogas situācijas par tādu pašu pārkāpumu un atzinusi, ka lēmumi, ar kuriem personas sauktas pie administratīvās atbildības, atceļami un administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeidzama (*Sk. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2016.gada 17.februāra spriedumu lietā Nr.131021015, 2016.gada 11.maija spriedumu lietā N. 130051315, 2016.gada 16.maija spriedumu lietā Nr. 131021115*).

[12] Ņemot vērā, ka Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*skat. Senāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-186/2012 10.punktu, 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-584/2013 10.punktu*). Minētos nosacījumus tiesa ir ievērojusi un tiesas kolēģija Augstākās tiesas viedokli ņem vērā arī izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto.

Rezolutīvā daļa

[13] Pamatojoties uz LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{22} pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 14.aprīļa spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 129067415, bet Rīgas pašvaldības policijas pārstāvja Ģirta Aleksāna apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2016.gada 11.novembrī.

Tiesnese A.Nicmane
Tiesnese T.Broda
Tiesnese Ž.Vēvere